

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет культури і мистецтв
Кафедра хореографічного мистецтва**

**ВПЛИВ ГРЕЦЬКОЇ ТАНЦЮВАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ НА
ХОРЕОГРАФІЮ ПІВДНЯ УКРАЇНИ**

**Кваліфікаційна робота (проект)
Пояснювальна записка**

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

Виконав: студент 16-431 гр.
Спеціальності 024 Хореографія
Освітньо-професійної (наукової)
програми Хореографія
Кізельман Антон Сергійович

Керівник доцент Васяк В.А.
Рецензент завідувачка
хореографічного відділення
Таврійського ліцею мистецтв
Херсонської обласної ради
Богданова С.Ю.

Херсон – 2021

ЗМІСТ

ВСТУП	2
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-АНАЛІТИЧНА ОСНОВА ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ	4
1.1. Історико-мистецьке обґрунтування хореографічної композиції.....	5
1.2. Ідейно-тематична основа твору.....	10
РОЗДІЛ 2. ЛІТЕРАТУРНО-ГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ	12
2.1. Композиційно-архітектонічна побудова твору.....	12
2.2. Літературно-графічний запис хореографічної постановки...	12
2.3.Сценографія.....	20
ВИСНОВКИ	21
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	22
ДОДАТКИ	24
Додаток А.....	24
Додаток Б.....	25
Додаток В.....	26
Кодекс академічної доброчесності	

ВСТУП

Актуальність дослідження. З давніх часів територію теперішнього Північного Причорномор'я заселяло безліч національностей (греки, болгары, румуни, німці, євреї, поляки та ін.), які залишили свій відбиток на формування культурного життя півдня України. Творчим поштовхом для створення даної дипломної роботи стали нові археологічні відкриття та спадщина яку залишили античні грецькі племена в VI ст. до н.е. на території нашої держави, зокрема в Миколаївській, Одеській, Запорізькій, Херсонській та ін. областях. Значні риси грецької культури які відображаються в нових знахідках археологів та культурологів, дають нам змогу більш детально відтворити художню цінність даного періоду. Одним з найбільш великих пам'ятників грецької культури півдня України можна вважати Ольвію. Античне місто на північному узбережжі Чорного моря, назва якого походить від давньогрецького ὄλβιος - щасливий, процвітаючий. Для танцювальної культури того часу було характерне переплетіння еллінських та інших племінних звичаїв. Актуальність даної роботи полягає в пошуку історичного матеріалу, шляхом критичного аналізу та порівняння хореографічних, історичних та літературних робіт таких дослідників грецької культури як В.Денисенка, С.Крижицький, Я.Мочос, В.Бахтов, М.Араджіоні, І.Моїсєєв, та ін.. Вивчення та відтворення засобами народної хореографії, танцювального мистецтва еліністичного періоду, яке залишило би творчий відбиток в історія розвитку хореографічного мистецтва України, та дало новий поштовх в розвитку народно-сценічної культури.

Мета – дослідити танцювальну культуру грецького народу, її вплив на хореографію півдня України.

Об'єкт дослідження – грецька танцювальна культура.

Предмет дослідження – народна хореографія та можливість відступу в ній від автентичності національних танців.

Для вирішення мети даної роботи були поставлені наступні **завдання:**

Проаналізувати регіональні особливості народно-сценічного танцю півдня України;

Визначити відмінності автентичних грецьких танців та танцю "Сіртаки" ;

Зробити ідейно-тематичний аналіз;

Розробити лібрето композиції;

Охарактеризувати головних героїв даної композиції;

Визначити архітектоніку постановки;

Дати характеристику музичній основі;

Розробити композицію танцю;

Розкрити головні відмінності костюмів;

Методи дослідження використані в даній роботі : пошуковий, описовий, аналітичний, порівняльний, метод художнього аналізу, узагальнення та систематизації.

Структура роботи. Дана робота представлена вступом, двома розділами, висновками, списком використаних джерел та додатками.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-АНАЛІТИЧНА ОСНОВА ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ

1.1. Історико-мистецьке обґрунтування хореографічної композиції

Заснування грецьких поселень в прибережній території Чорного і Азовського морів мало величезне значення для подальшого розвитку Північного Причорномор'я, причому цей вплив не слід оцінювати як простий товарообмін між представниками народів, які досягли різного рівня розвитку культури. Існування античних міст, а пізніше і держав сприяло розпаду родоплемінних відносин у середовищі хліборобів і кочівників. З іншого боку, ґрунт для грецької колонізації був підготовлений історичним розвитком Північного Причорномор'я. Соціальні процеси в середовищі скіфських племен досягли достатнього розвитку для виникнення рабства і торгівлі, інакше сам процес обміну був би неможливий. Запозичення ряду технічних навичок, знайомство з культурними досягненнями Греції і синкретизація деяких релігійних культів в подальшому привели до інфільтрації варварського населення до складу жителів античних міст Північного Причорномор'я. Все ж процес подібного впливу був двостороннім - переселенці з грецьких метрополій запозичили у місцевого населення тактику бою, деякі види озброєння і типи одягу.

Одним з найбільш великих пам'ятників грецької колонізації півдня України можна вважати Ольвію. Античне місто на північному узбережжі Чорного моря, назва якого походить від давньогрецького ὀλβιος - щасливий, процвітаючий. Ольвія була заснована колоністами з Мілета в першій чверті VI ст. до н.е. на правому березі Дніпро-Бузького лиману, на південь від сучасного Миколаєва і села Парутине, місту належали великі сільськогосподарські землі на обох берегах лиману. З

часом місто поглинуло сусіднє поселення Борисфен (Березань), що стало однією з ольвійських гаваней.

Ольвія розташовувалась на двох річкових терасах, що утворюють Верхнє і Нижнє місто, займаючи в період розквіту (V-III ст. До н.е.) площа близько 50 га. Місто було оточене фортечними мурами з баштами, в південній частині знаходилася цитадель. На рубежі VI-V ст. землянки змінюються кам'яними будинками. Ольвія будувалася по гіпподамової системі - вулиці, прокладені під прямим кутом, ділили місто на квартали, в центрі Верхнього міста перебували агора (торгова площа) і теменос (священна ділянка з храмами і вівтарями), в нижньому місті розміщувалися ремісничі квартали і порт. В Ольвії знаходилися резиденції скіфських вождів, які торгували з греками. У місті були храми Зевса, Аполлона, Асклепія та інших божеств. У V ст. до н.е. Ольвію відвідував історик Геродот.

Основу Ольвійської економіки становив експорт в Грецію хліба, шкіри, риби і рабів; імпортувалися вино, оливкова олія, кераміка і предмети розкоші, частина яких продавали вождям і аристократії місцевих скіфських племен. В Ольвії були свої металообробні, ювелірні, керамічні майстерні, центри соління риби та інші ремесла. Їхня продукція була призначена не тільки на внутрішній, але і зовнішній, скіфський, ринок. Місто карбувало свою срібну, мідну і епізодично золоту монету. Ольвія була полісом: діяли народні збори і рада, колегії щорічно обираються магістратів (архонти, стратеги, колегія дев'яти, колегія семи і ін.).

У 331 року до н.е. Зопіріон, полководець Олександра, здійснив невдалу спробу облоги Ольвії. У III-II ст. до н.е. місто переживає кризу, зумовлену змінами на хлібному ринку Середземномор'я (поява єгипетського зерна) і активізацією сусідніх племен. Довідки про ситуацію в Ольвії того часу дають записи, особливо декрет на честь Протогена. У II ст. Ольвія стає залежною від скіфського царя Скілура, а

після розгрому скіфів Митридатом VI увійшла до складу його держави. В середині I ст. до н.е. місто було зруйноване гетами, його відновили, але колишньої ролі воно вже не грало.

Для матеріальної і духовної культури того часу було характерне переплетення еллінських, перш за все іонійських, і місцевих елементів. Особливо яскраво це виявилось в художньому ремеслі. На металевих предметах поряд із загальними сюжетами чисто орнаментального характеру починають відтворюватися в умовному піздньоіонійському або піздньоантичному стилі сюжети, пов'язані з життям і релігією скіфів. Найбільш знамениті і багаті кургани скіфських степів повні пам'ятників цього роду. Такі Куль-Оба і курган Патіоніюті близько Пантікапея, Чортомлик і Солоха на Нижньому Дніпрі. Щодо датування цих курганів існують різні думки, але безсумнівно, що вони в основному збігаються в часі з розквітом Ольвійського розквіту.

Вочевидь, в Ольвії і в інших містах Північного Причорномор'я існувала в IV-III ст. до н. е. спеціальна школа художників, яка виготовляла для скіфської, Синдської і меотської знаті художні предмети, які відповідали її смакам і відтворювали звичний для неї побут. Досягнення цієї школи дуже значні. Сцени грецького життя трактувалися тут з великим реалізмом.

Ольвійська кераміка також свідчить про художню своєрідність місцевого виробництва. Особливо цікаві теракотові статуетки і судини з яскравою поліхромною розписом (так звані акварельні вази), виробництво яких відноситься головним чином до IV-III ст. до н. е.

Переплетення різних етнічних елементів впливало і на релігійні уявлення. Іонійські поселенці принесли з собою в Ольвію і Північне Причорномор'я свої давні культу, серед яких особливо виділявся культ Аполлона. Однак поряд з цим вони сприйняли культу місцевого населення, які зазнали лише поверхневої еллінізації і які в міру посилення ролі місцевих елементів на Північному Причорномор'ї стають

переважаючими. Серед місцевих культів особливо важливу роль грав культ верховного жіночого божества, яке відповідало малоазійської великій матері богів, «володарці тварин». По всьому Північному Причорномор'ї були розкидані багаті й шановані святилища цієї богині. Вона іменувалася то Афродітою Апатурі, то Артемідою Агротера. Про інтелектуальне життя ольвійського суспільства відомо мало. Вихідцем з Ольвії був філософ Сфер, що жив в Єгипті при Птолемеї Філадельфа і його наступників. Сфер відомий як ідейний натхненник спартанського реформатора Клеомена.

Вірші, які трапляються в ольвійських надгробних написах, вказують на те, що поезія також отримала відомий розвиток на Північному Причорномор'ї. Ольвійське, в основному, походження мали численні скіфські новели, які жваво малювали місцеві умови життя. Вони поширювалися по всьому елліністичного світу (деякі з них були знайдені навіть в Єгипті як на папірусах, так і на черепках) і вплинули на грецьку літературу. В Ольвії існувала, власна історіографія, що мала придворний характер: можливо, що саме до цієї історіографії сходять в кінцевому підсумку розповідь Діодора Сицилійського про Спартокидів, а також деякі окремі звістки, що збереглися у інших авторів. IV-III століття були часом розквіту Ольвії. Місто активно будувалося в центрі був розташований акрополь. У місті були водопровід і каналізація - збереглися свинцеві і глиняні труби.

Розквіт Ольвійського міста в IV- III ст. відбився і на території підвладних племен. Значне число поселень, залишки яких виявлені на Таманському півострові і по всьому Північному Причорномор'ї, виникає саме в цей час. Ольвія грала чималу роль в житті елліністичного світу. Цим вона зобов'язана не тільки еллінським колоністам, які заснували свої поселення на берегах Південного Бугу, але в такій же мірі і корінним жителям навколишніх областей.

У центрі дослідження знаходиться проблема співвідношення етнічної самоідентифікації грецької танцювальної культури у Північному Причорномор'ї, яка охоплювала території Маріупольського, Волноваського, районах Донецької області, Миколаївської, Херсонської, Одеської а також в окремих населених пунктах Запорізької області.

Значні риси грецької культури цього періоду, що знаходиться у взаємодії з іншими спільнотами, можуть змінюватися, і в зонах постійних контактів утворюються відносно стабільні групи зі «змішаними» ознаками. Факт усвідомлення відмінності "своїх" від "чужих" свідчить про те, що група продовжує існувати, і дозволяє досліджувати мінливі форми культури, переносючи уваги з особливостей групи на процес формування цих ознак в ході міжетнічної взаємодії.

В останні роки увагу до культури та національностей, які населяли Північне Причорномор'я надзвичайно велике. Аналіз робіт істориків та дослідників, які вивчають культуру та танцювальне мистецтво, різнобарвного південного регіону представляється дуже актуальними і допомагають краще зрозуміти етнічні процеси, в тому числі і в стабільних спільнотах, що зробили свій внесок в становлення культури України в цілому.

Танець для греків значить дуже багато. Будь-які заходи супроводжуються танцями. Ще в античні часи танцю надавався особливий сенс. Для часу настільки віддаленого важко говорити про якийсь один танець, який виражає епоху. Тим більше що про самі танці відомостей небагато. Але легко помітити головне: в Древній Греції танець вважався прекрасним даром богів, в якому укладено єдність душевної і тілесної краси. Людина античності гостро відчувала гармонію Божественного і земного і прагнула знайти її в собі і в суспільстві. Світовідчуття древніх греків сильно відрізнялося від нашого. Танець був спілкуванням з Божественним. І самі боги сходили на землю, щоб взяти участь в танцях. Вважалося, що муза танцю

Терпсихора, супутниця бога гармонії Аполлона, вчить душу правильно поєднуватися з тілом. Танці були обов'язковим навчальним предметом у гімназіях.

Треба сказати, що спочатку танець, музика і спів були єдиним мистецтвом. Для позначення цього мистецтва вживалося слово «хорея», яка означала колективний танець. Платон же каже, що хороводи були названі так через внутрішній спорідненості зі словом «хорос» - «радість». Існувало понад 200 танців, які можна умовно розділити на п'ять груп: священні, цивільні, обрядові, домашні та сценічні.

За переказами, священні танці були перенесені в Грецію з Єгипту Орфеєм. Але він перетворив їх, підпорядкувавши руху і жести ритму, більш відповідному характеру і духу греків. Виконувалися священні танці під час жертвоприношень і містерій. Під час громадських церемоній і свят на площах і вулицях виконувалися цивільні танці. Наприклад, пирриха - військовий танець зі зброєю, який імітував прийоми бою.

Обрядові танці супроводжували людину все його життя. Танцем зустрічали народження немовляти, танцем святкували його змушніння, танцем відзначали одруження і догляд в інший світ. Різновидів танців в Греції дуже багато, всіх не перерахувати, але деякі з них - найпопулярніші заслуговують на особливу увагу.

Танець "хасапіко" (м'ясників) поширений на Балканах. У Сербії його можна зустріти як сербський. У Румунії його ж називають "хору". Руський козачий танець теж споріднений цьому ритму. У візантійський час в Константинополі було багато м'ясників. У 800-1000 рр. н.е. м'ясники Константинополя, як і люди інших професій, створювали свої професійні групи. До групи месників входили багато національностей: греки, серби, албанці, румуни, влахи. Раз на рік вони влаштовували своє свято. Збиралися сотні м'ясників, вставали в коло і танцювали. "Хасапіко" - один з основних ритмів грецьких народних танців.

В даній хореографічній композиції було взятий за основу відомий грецький танець "Сіртакі", що став візитівкою країни. "Сіртакі" (від грец. Σιρτάκι - дотик) - популярний танець грецького походження, він не є народним грецьким танцем, це поєднання повільних і швидких версій "Хасапіко" - старовинного танцю м'ясників та танцю "Сиртос", який був поширений на островах Егейського моря.

1.2. Ідейно-тематична основа

Тема: Вплив грецької танцювальної культури на хореографію півдня України.;

Ідея: За допомогою народно сценічного танцю, показати всю красу та різноманітність хореографічної культури півдня України, при цьому відійти від канонів автентичності грецького танцю;

Наскрізна дія: фантазії жителі античного міста за землею своїх пращурів, думки за якою, десь в середині душі, не лишають їх в спокої навіть з плином часу;

Конфлікт: постійна змагання між чоловіками та дівчатами;

Танцювальна форма – Хореографічна сюїта;

Танцювальний жанр – Героїко - ліричний.

Лібрето. Дійство проходить на морських схилах та безкрайніх просторах сонячної Ольвії. Жителі античного міста в часи спокою та миру починають свій святковий ліричний танець, в спільному хороводі якого, вони згадують землю своїх предків, колыску культури – Стародавню Греції. В той час коли темп їхніх рухів спонукає до закінчення дійства, десь в середині душі дівчат спалахує темпераментний та вибуховий характер їх пращурів. Відчуваючи всю повноту та глибину емоції, чоловіки виконують свій героїчний танець, намагаючись перевершити умінням свої рухів дівчат. Завершується вся

композиція спільним фінальним танцем, швидкі та чіткі ритми якого не залишають осторонь жодної людини довкола.

Характеристика образів. Чоловіки: Мужні та величині, вони в постійному пошуку слави та визнання. Їх прагнення до героїзму, захоплює дух та надихає на нові звершення. Чіткі та різкі рухи кожен з яких нагадує поступ воїна, покликанні передати всю силу їхнього духу. Єдина жива істота в цілому світі, здатна розтопити їх почуття це жінка.

Дівчата: Кожен їх дотик, крок або погляд заворює та вабить. З кожним поворотом їх тіла море може вийти з берегів, а іскра запалати полум'ям. Але десь в середині душі, таїться цей темпераментний та вибуховий характер, здатний підкорити увесь світ.

Характеристика музичного супроводу. За основу хореографічного номеру була взята музика танцю "Сіртаки", яку написав в 1964 році, грецький музикант так композитор Мініс Теодоракіс. Особливістю даної музики є постійне переплетіння та зміна ритмів від повільних до швидких та навпаки. Музика танцю "Сіртаки" оснований на національних піснях Греції які використовувались для танців "Хасапіко" та "Сиртос". Музичну композицію даного хореографічного номеру можна розділити на 4 різні частини, які відповідають в свою чергу швидким та помірним танцям Греції.

Лад: 1 частина – мінорний, 2 частина – мажорний, 3 частина – мінорний з переходом у мажорний, 4 частина – мажорний

Форма: двохчастна

Розмір: 4/4 та 2/4(1 частина – 4/4, 2 частина – 2/4, 3 частина – 4/4, 4 частина – 2/4).

Темп: 1 частина - Adagio, 2 частина - Allegro, 3 частина - Adagio, 4 частина – Allegro

Загальна кількість тактів: 153 такти (1 частина – 24 такти, 2 частина – 40 тактів, 3 частина – 25 тактів, 4 частина – 64 такти).

Хронометраж: 5:12(п'ять хвилини дванадцять хвилин).

РОЗДІЛ 2. ЛІТЕРАТУРНО-ГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ

2.1. Композиційно-архітектонічна побудова твору

Назва частини	Кількість тактів	Зміст
Експозиція	8 тактів	Ліричний вихід всіх героїв постановки, їх знайомство з глядачем.
Зав'язка	16 такти	М'який та повільний спільний хоровод, в якому учасники рухаються як єдиний живий організм.
Розвиток дії	40 тактів	Вибуховий та яскравий жіночий танок, темп якого викликає почуття змагання у чоловіків.
Кульмінація	25 такти	Помірні та величні чоловіки, в героїчному танці розкривають свою душу воїна.
Розв'язка	64 тактів	Спільний фінальний танок.

2.2. Графічна таблиця твору та опис хореографічного тексту

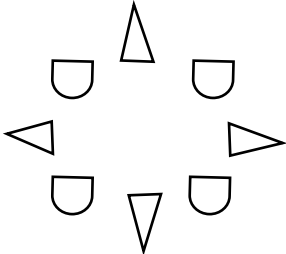
Умовні позначення

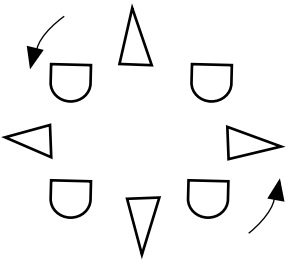
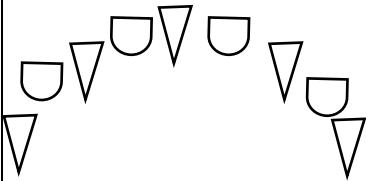
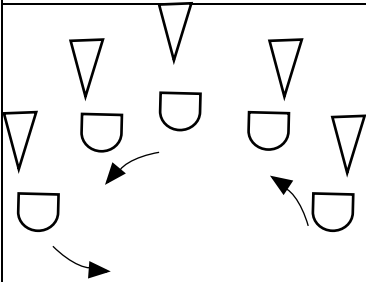
Обличчя хлопця - - спина хлопця;

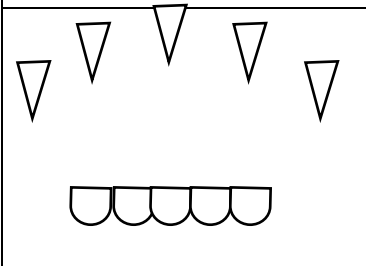
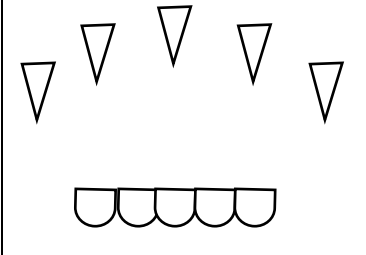
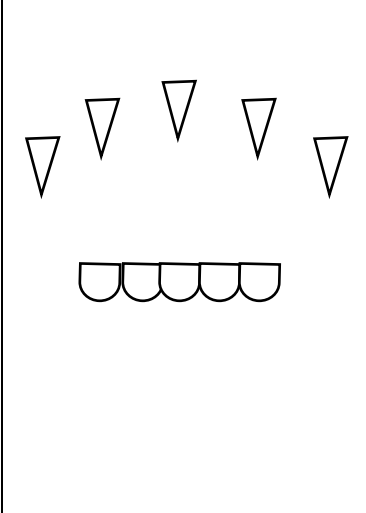
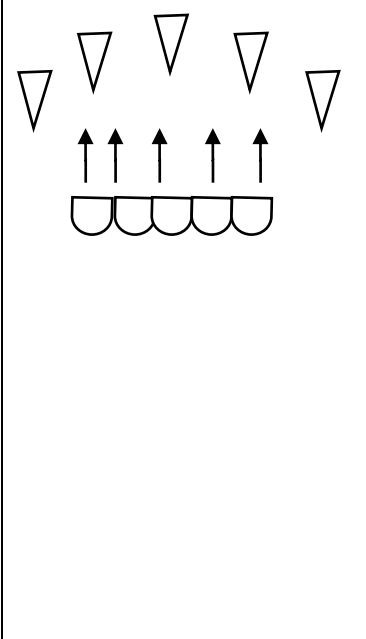
Обличчя дівчини - - спина дівчини(солістка);

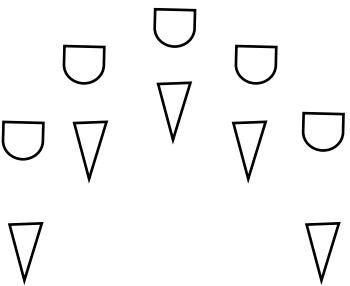
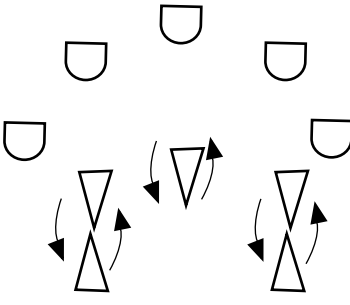
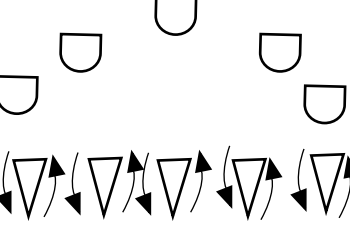
 напрямок руху;

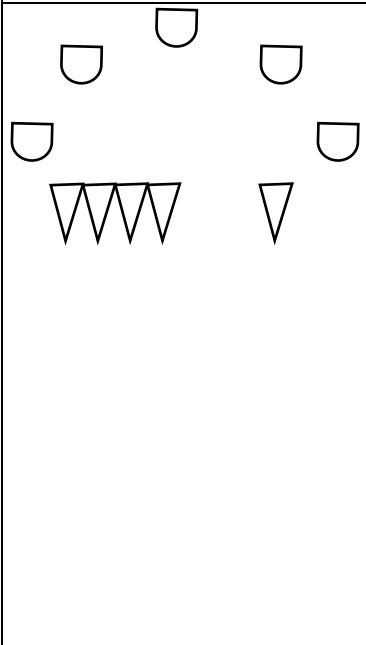
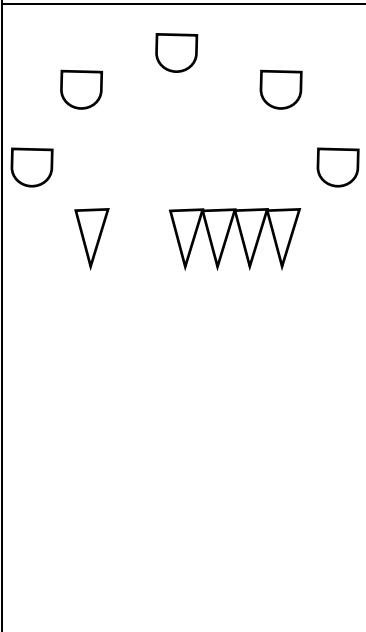
 напрямок руху по колу.

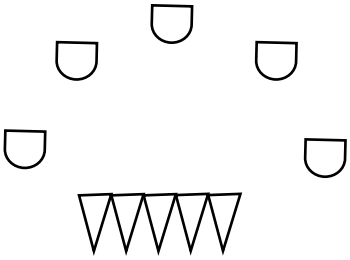
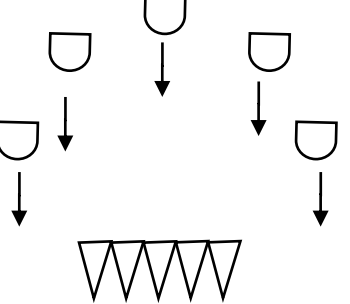
Архітектоніка	Малюнок танцю	Кількість тактів	Хореографічний текст
		1-8 такт	З першої лівої куліси, перемінним боковим кроком (Комбінація №1) , один за одним танцівники виходять в напрямку центра сцени. Руки знаходяться на рівні плеча, тримаючись простим хватом один за одного.
		9-12 такти	Комбінація №2 з лінії танцівники виходять в малюнок коло, в центрі сцени, перший і останній танцівник з'єднують руки на рівні плеча.
		13-16 такти	На раз випад на праву ногу вперед, руки тримаються один за одного в 3 поз. На два крок правою назад, руки вниз, на три і чотири повтор. На 2 такт рух ялінка з правої ноги вперед. На

			3 и 4 такт повтор 1 і 2 такту.
		17-20 такти	На раз крок правою ногою, на два pace, три і чотири робимо 4 кроки з лівої ноги, далі повтор зв'язки все з лівої ноги
		21-24 такти	На раз крок на праву ногу, корпус нахиляємо вниз, ліва нога attitude, на два повертаємось в вихідне положення, три і чотири приставний крок з правої ноги в сторону. Повтор комбінації з лівої ноги.
		1-8 такти	Дівчата. На раз крок на ліву ногу pace правою, на два крок на праву pace лівою, три і чотири робимо 4 легких біга з лівої ноги по лінії танцю. Руки з'єднуються простим хватом в низу. Голова по ходу руху.

		9-16 такти	Комбінація №3
		17-24 такти	Комбінація №4
		25-32 такти	На і крок на праву ногу на раз крок на ліву на і расе лівою ногою, повтор з іншої ноги. 2 такти рух вперед, 2 такти рухаємось назад.(4 рази повтор зв'язки)
		33-40 такти	На і крок на праву ногу на раз крок на ліву на і расе лівою ногою(повтор 3 рази) на 4 такт два біги. 3 5 такту три прости бігунці, заходимо за партнера і два біги на місці приходимо в 5 поз.

		1-4 такти	<p>На три чоловіки роблять 2 кроки з лівої ноги до центру кола, на раз 2 такту <i>tourne</i> на праву ногу, на два повернутися в вихідне положення, на три і чотири 3 біга з лівої ноги. На раз 3 такту робимо 4 вірьовочки з правою ноги, на раз і два 4 такту випади в коліно починаючи з лівого, три і чотири 3 простих біга.</p>
		5-8 такти	<p>В повороті на раз крок на праву ногу, на два підскок на правій нозі, ліва підіймається в <i>attitude tirbouchon</i>, три і чотири робимо 2 біга. Повтор комбінації всього 4 рази і вихід в лінію.</p>
		9-13 такти	<p>На кожен рахунок чоловіки каноном, повертаються через ліве плече спиною до</p>

			<p>глядача і сідають на обидва коліна(1 такт). На 2 та 3 такти сидячі в коліні прогин назад на 2 такти. 4 такт випади на кожен рахунок в право і ліво обличчям до глядача, 5 такт 4 випади в коліно на кожен рахунок.</p>
		14-17 такти	<p>На раз соліст робить крок на праву ногу, на два cabriole лівою ногою, на три і чотири два біги з лівої ноги, повтор 4 рази. Всі інші танцівники стоять в позі, 3 поз. ніг, руки на плечах один у одного.</p>
		18-21 такти	<p>На раз і два соліст сідає в глибоке ріє, лівою рукою тримаючись за партнера, на три і чотири виводить праву ногу в сторону. На 2 такт робить ronde правою ногою через 3 поз. повертаючись</p>

			через ліве плече, нога повертається в вихідне положення, на 3 так повтор комбінації з <i>ronde</i> . На 4 так повільно підіймається в вихідне положення.
		22-25 такти	На 1 такт чоловіки роблять 4 рухи ялінка з правої ноги. На рахунок раз 2 такту випад на праве коліно, на рахунок 2 випад на ліве коліно, на рахунок три і чотири 3 біга (повтор 2 рази). На рахунок 1 раз 4 такту випад на праву ногу, на рахунок два випад на ліву, на три і чотири 3 біга.
		1-4 такти	Простим кроком(8 кроків) з правої ноги на кожний рахунок дівчата підходять в лінію до чоловіків. Беруть їх за руку простим хватом.

		5-20 такти	Комбінація №5
		21-40 такти	Комбінація №6
		41-48 такти	Робимо 4 рухи ялінка з правої ноги вперед, рухаючись в ліво, з п'ятого такту комбінації 4 закритих пасе з правої ноги.
		49-54 такти	Робимо 4 рухи ялінка з лівої ноги вперед, рухаючись в право, з п'ятого такту комбінації 4 закритих пасе з лівої ноги.
		55-64 такти	Рух ялінка з правої ноги вперед, до кінця музики.

2.3 Сценографія

Сценічне оформлення, світло та декорації, мають навівати відчуття присутності, та дати можливість доторкнутися глядачу до даної епохи. Світлі відтінки бокових куліс та світло блакитний колір задньої куліси, який нагадує всю глибину моря. Основою світової палітри виступає жовтий колір, з додаванням білого та блакитного, щоб підкреслити лінії костюмів. За можливістю, затемнення на ліричних частинах хороводу. Під час виконання жіночої частини використання стробоскопів, які додадуть емоційної напруги на глядачеві, чоловіча частина танцю, сповнена героїзму, повинна бути доповнена червоним кольором, та затемненням бокових та задньої частини сцени. Фінальний спільний танець в світлих тонах на основі жовтого, з додаванням білого та блакитного кольорі, які повинен показати всю красу та енергійність грецького танцювального мистецтва.

Чоловічий костюм: оснований на грецьких національних костюмах християнського періоду. Біла, широка сорочка з просторими рукавами та вирізом на шиї, приблизно 10см., чорна жилетка, чорні брюки широкого крою, пояс з ромбовидними візерунком червоного та золотистого кольору, Чорні туфлі або чорні балетки.

Жіночий костюм: в жіночому костюмі, так як і в чоловічому за основи взятий грецький національний костюм християнського періоду. Біла простора сорочка, з довжиною рукава $\frac{3}{4}$, на шиї виріз довжиною приблизно в 10 – 15 см., юбка золотистого кольору, широкого крою довжина до коліна, по низу юбки проходить ромбовидний візерунок червоно-золотистого кольору. Жилетка та фартух також з ромбовидним візерунком червоно-золотистого кольору. На голові вінок, який символізує плетену кілку оливкового дерева. На ногах балетки рожевого кольору.

ВИСНОВОК

Проаналізувавши літературні джерела та дослідивши культуру та побут грецького народу, який населяв південь України з давніх часів, ми дійшли висновку, що мистецтву танцю в античній часи надавався особливий сенс. Для часу настільки віддаленого важко говорити про якийсь один танець, який виражає епоху. Але легко помітити головне: в Древній Греції танець вважався прекрасним даром богів, в якому укладено єдність душевної і тілесної краси. Людина античності гостро відчувала гармонію Божественного і земного і прагнула знайти її в собі і в суспільстві. Танець був спілкуванням з Божественним.

Ми можемо стверджувати, що існування античних міст, а пізніше і держав сприяло закладенню ґрунту для подальшого розвитку танцювального мистецтва півдня України. Еллінська культура залишила свій відбиток і навіть з плином часу залишається актуальною темою для вивчення та дослідження. Багатонаціональний регіон Північного Причорномор'я який заселяло безліч національностей (греки, болгари, румуни, німці, євреї, поляки та ін.), які залишили свій відбиток на формування культурного та соціального життя цієї території.

Таким чином при вивченні творчих доробок провідних українських та світових балетмейстерів, можемо впевнено сказати, що культура грецького танцювального мистецтва різнобарвна і різножанрова, відрізняється своїм глибокими історичними коріннями, які уходять в давню античність. Такі танці як «Сіртаки», «Хасапіко», «Хора», «Сера», «Сиртос», та ін., всі мають свою неповторність, історію та відмінності, починаючи з ідеї номеру, закінчуючи костюмами танцівників та їх характерними рисами. Робота над цією темою видатного хореографа та балетмейстера Ігоря Моїсеєва, створення Йоргосом Провіасом танцю «Сіртаки», який об'єднав повільні та швидкі види танцю «Хасапіко» та «Сиртос», заклали основу для сучасного

бачення грецької хореографії в світі.

Звісно ця проблема потребує подальшого ретельного дослідження та вивчення, але фундамент закладений самою історією дає неабиякий простір для роздумів та варіантів вирішення даної теми. Все вище зазначене дає змогу доторкнутися до історії античної епохи і впливу грецької танцювальної культури на хореографію півдня України.

СПИСОК ВИКОРИТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Воропай О. Звичаї нашого народу / Київ: Оберіг, 1991.
2. Керенї К. Діоніс: прообраз невичерпного життя. 1976. 35-43с.
3. Колногузенко Б. М. Хореографічне мистецтво: Харків: ХДАК, 2008. 120 с.
4. Макарчук А. "ЕТНОГРФІЯ України": навч. Посіб., 1994. 84-102с
5. Зелінський Ф. Історія античної культури. 1995. 178-179с.
6. Крючков, Ю.С. Історія Миколаєва від заснування до наших днів. Миколаїв: МП Можливості Кімерії, 1996.
7. Гаспаров М. Цікава Греція. 1995. 215с.
8. Худеков С. Історія танців. 1913, 75-77с.
9. Вірський П. П. У вихорі танцю. К.: Мистецтво, 1977.
10. Зайцев Є. В. Основи народно-сценічного танцю. Ч.1 К. : Мистецтво, 1971.
11. Зайцев Є. В. Основи народно-сценічного танцю. Ч.2 К. : Мистецтво, 1976.
12. Бондаренко Л. Святковий хоровод. К.: Музична Україна, 1981
13. Василенко К. Ю. Сюжетні танці. К.: Мистецтво, 1966.
14. Григор'єв П. Елементи рухів українського народного танцю. К.: Обр. мистецтво, 1961.
15. М. Дмитрієнко, В. Томазов, О. Ясь та ін. "Греки на українських теренах. Нариси з етнічної історії. 2000. 64-67с.
16. Збірник статей і документів. З історії греків Південної України XVIII - XX ст. Запоріжжя 2000.
17. Гуменюк А. Народне хореографічне мистецтво України. Наукова думка. 1968, 99-101с.

18. Доддс Е.Р. Греки та ірраціональне. 1951. 15-17с.
19. Казанзакіс Н. Грек Зорба. Софія: Геліос, 2003.
20. Васільєва-Рождественська М. Історико-побутовий танець. Мистецтво, 1987. 78-103с.

ДОДАТКИ

Додаток А.

	№ Комбінацій	Такти	Опис комбінації
	Комбінація №1	2 такти	На раз шаг лівою ногою в сторону, на два attitude tirbouchon правою навхрест, на три короткий крок правою ногою в зворотному напрямку, на чотири attitude tirbouchon лівою навхрест, на п'ять шаг лівою ногою в сторону, на шість крок позаду правою ногою навхрест позаду лівої, на сім крок лівою ногою в сторону, на вісім шаг правою ногою навхрест попереду.
	Комбінація №2	1 такт	На раз і два 2 рухи ялінка з правої ноги вперед, на 3 attitude tirbouchon лівою ногою, на 4 attitude tirbouchon правою ногою
	Комбінація №3	2 такти	На 1 раз крок на праву ногу ліва нога attitude tirbouchon, на 2 крок на ліву ногу, права нога attitude tirbouchon, на 3 і 4 три простих біга починаючи з правою ноги.
	Комбінація №4		На раз і два робимо 2 скручування по 6 поз. на 3 і 4 три простих біга в повороті.
	Комбінація №5	2 такти	Вихідне положення 3 поз. ніг. На

		раз крок на праву ногу навхрест, ліва нога підіймається на Pase, на два повертаємось в вихідне положення, на три і чотири 2 Pas Chassé в праву сторону.	
	Комбінація №6	2 такти	Вихідне положення 3 позиція ніг, права нога попереду. На раз Pique правою ногою навхрест, на два перевівши робочу ногу через Rond робимо Pique правою ногою в сторону, на три і чотири 2 простих підскоки.

Додаток Б.

Додаток В.

